

Skrócenie cyklu
budowy statków

Poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi kończy I kwartał br. załoga stoczni szczecińskiej im. A. Warskiego. Wprawdzie do końca kwartału jeszcze 4 dni, ale już dziś wiadomo, iż jego zadania zrealizowane zostaną z nadwyżką. Od początku roku szczecińscy stocznicy zwodowali już 4 jednostki, a trzy gotowe przekazały do eksploatacji. Największy z nich o nośności 32 tys. DWT m/s „Siekierki” zasilą flotyllę Polskiej Żeglugi Morskiej i już od kilku dni znajduje się w pierwszym eksploatacyjnym rejsie do Japonii. W marcu na jednej z pochylni położono też stępę pod prototypowy drobnicowiec uniwersalny przystosowany także do przewozu ładunków kontenerowych. Jest to pierwsza spośród czterech jednostek, które stocznia w Szczecinie zbuduje dla Polskich Linii Oceanicznych.

To iż większość jednostek zdawana jest przed terminem, jest rezultatem szeregu zmian organizacyjnych i technologicznych wprowadzonych w stoczni. Najważniejszą z nich jest nowa metoda montażu 32 — tysieczników, dzięki której na jednej pochylni montuje się jednocześnie półtora kadłuba. Przyniosło to już poważne skrócenie średniego cyklu budowy statków. 8 bm., a więc trzy dni przed końcem kwartału i tyleż przed pierwotnie wyznaczonym terminem odbędzie się wodowanie kolejnej jednostki. (PAP)

Polak zastępcą
K. Waldheima

Sekretarz Generalny ONZ Kurt Waldheim ogłosił w poniedziałek gruntowną reorganizację swego gabinetu. Zastępcą sekretarza generalnego został członek kongresu USA Bradford Morse. Jednym ze swych zastępców Waldheim mianował panią Helvi Siqila z Finlandii. Jest to pierwszy wypadek piastowania tej wysokiej funkcji w ONZ przez kobietę.

Były stały przedstawiciel PRL w ONZ, ambasador Bohdan Lewandowski został mianowany podsekretarzem do spraw zebrania i konferencji. Ambasador Bohdan Lewandowski jest pierwszym Polakiem, który zajmie tak wysokie stanowisko w strukturze administracyjnej ONZ. (PAP)

Międzynarodowy Dzień Teatru

Wyrazy uznania
dla poznańskich aktorów

Wczoraj w Białej Sali Prezydium Rady Narodowej Poznania odbyło się — z okazji Międzynarodowego Dnia Teatru — spotkanie środowiska artystycznego z przedstawicielami władz. Przybyłych na spotkanie powitał przewodniczący Prezydium Rady Narodowej Poznania — Stanisław Cozaś.

Składając aktorom życzenia, S. Cozaś podkreślił dotychczasowe osiągnięcia poznańskich teatrów w kraju i za granicą. Następnie przedstawił plany rozbudowy bazy teatralnej w mieście. Jeszcze w tej 5-late planuje się rozbudowę zaple-

cza teatralnego, w przyszłym roku zakończona zostanie przebudowa Teatru Nowego. W następnych latach odremontowane i przebudowane zostaną dalsze obiekty teatralne, zaś w przyszłej 5-lacie rozpocznie się w Poznaniu budowę nowego gmachu teatralnego.

W. Brandt: nowe wybory
środek ostateczny

W wywiadzie telewizyjnym kanclerz NRF Willy Brandt oświadczył, że jest przeciwny przeprowadzeniu ewentualnych nowych wyborów przed decyzją w sprawie układów wschodnich i że ucieknął się do nich tylko jako do ostatecznego środka.

Szef rządu NRF zakomunikował, iż nastawia się na sprawowanie rządów do końca tej kadencji, rozporządzając znikomą większością. Ze względu na znaczenie układów NRF — Polska i NRF — ZSRR liczy na to, że 4 maja w Bundes tagu głosowanie odbywać się będzie imienne. (PAP)

LOGODA

28 bm. będzie zachmurzenie duże z większymi przejaśnieniami. Miejscami przelotne opady deszczu. Temperatura maksymalna od 6 st. na północy do 12 st. na południu. Wiatry dość silne i silne z kierunków zachodnich.

GŁOS
WIELKOPOLSKIPOZNAN
WTOREK
28
MARCA
1972Wydanie A
Rok wyd. XXVIII
Nr 74 (8736)
Cena 50 gr

- Główne proporcje, zadania i problemy planu 5-letniego
- Informacja o kampanii wyborczej i wyborach do Sejmu PRL

Obradowało IV Plenum KC PZPR

27 bm. odbyło się w Warszawie IV plenarne posiedzenie Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Porządek dzienny obrad, którym przewodniczył I sekretarz KC Edward Gierek, obejmował:

— główne proporcje, zadania i problemy planu 5-letniego do 1975 r.

— informację o kampanii wyborczej i wyborach do Sejmu PRL.

Posiedzenie otworzył I sekretarz KC Edward Gierek.

Prezentowany przez Biuro Polityczne i Prezydium Rządu projekt planu 5-letniego — powiedział E. Gierek — był przedmiotem wielu wszechstronnych dyskusji i dopiero w obecnej wersji wnosimy go pod obrady plenum. Nie przypadkowo plan ten wymagał tak wielu starannych przygo-

w sprawie projektu planu gospodarczego na lata 1971—1975.

W drugim punkcie porządku dziennego obrad członek Biura Politycznego, sekretarz KC — Edward Babiuch przedstawił informację o kampanii wyborczej i wyborach do Sejmu PRL.

Komitet Centralny przyjął uchwałę, w sprawie wyników wyborów do Sejmu.

Wydziału Organizacyjnego KC — członkiem Sekretariatu KC. PAP

Omówienia przemówień P. Jaroszewicza i E. Babiucha, wygłoszonych na IV Plenum KC PZPR oraz tekst uchwały w sprawie projektu NPG na lata 1971—75, zamieszczamy na str. 2 i 3. Tekst uchwały w sprawie wyników wyborów do Sejmu PRL — na str. 4.

Na zdjęciu: prezydium obrad Plenum podczas otwarcia. CAF — Langda — telefoto

owań. Chodzi bowiem o to, aby odzwierciedlał on nową strategię społeczno-gospodarczego rozwoju, przyjętą na VII i VIII Plenum KC i rozwiniętą następnie w uchwale VI Zjazdu.

W pierwszym punkcie porządku dziennego głos zabrali członkowie Biura Politycznego KC PZPR, prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz, który omówił główne proporcje, zadania i problemy planu 5-letniego do 1975 r.

Następnie rozpoczęła się dyskusja, w której głos kolejno zabrali: członek KC, I sekretarz KW PZPR w Kielcach — Tadeusz Rudolf; członek KC, I sekretarz WKW — Kazimierz Rokoszewski; z-ca członka Biura Politycznego KC, I sekretarz KW Katowice — Zdzisław Grudziński; z-ca członka KC, szwaczka przemysłowej odzieżowej „Emfor” w Łodzi — Maria Bukarowicz; członek KC, I sekretarz KW w Olsztynie — Józef Buziński; z-ca członka KC, ślusarz w Raciborskiej Fabryce Kotłów — Józef Kochański; członek KC, I sekretarz KW we Wrocławiu — Ludwik Drożdż; członek KC, rdzeniarz w Zakładach Metalowych „Ursus” — Zygmunt Wronski; sekretarz Komitetu Warszawskiego — Adam Kowalik; członek KC, młodziarz przemysłowy ciężkiego — Włodzisław Łęka; członek KC, I sekretarz KW w Poznaniu — Jerzy Zasada; członek KC, doker w Zarządzie Portu Szczecin — Bolesław Boguszewski; członek KC, I sekretarz KW w Białymostku — Zdzisław Kurowski; członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący CRZZ — Władysław Krucek; członek KC, I sekretarz KW w Bydgoszczy — Józef Majchrzak; członek KC, I sekretarz KW w Zielonej Górze — Mieczysław Hebda; sekretarz KW w Koszalinie — Michał Piechocki; sekretarz KW w Rzeszowie — Ireneusz Szurek; członek KC, tokarz — szlifierz w FSO w Warszawie — Wacław Stanisławski; członek KC, I sekretarz KW w Gdańsku — Tadeusz Bejma; członek KC, I sekretarz KW w Lublinie — Piotr Karpuk; członek KC, pielęgniarzka w Miejskiej Przychodni Obwodowej w Szczecinie — Danuta Osutowska; członek KC, I sekretarz Komitetu Łódzkiego — Bolesław Koperski.

Na zakończenie tego punktu porządku, w nawiązaniu do problemów poruszonych w toku dyskusji, zabral głos Piotr Jaroszewicz.

Następnie Komitet Centralny przyjął uchwałę IV Plenum

Komitet Centralny przyjął również uchwałę w sprawie obywateli najwyższych stanowisk państwowych i upoważnił I sekretarza KC PZPR — Edwarda Gierka do przedłożenia odnośnych propozycji w imieniu klubu poselskiego PZPR na posiedzeniu Sejmu PRL w dniu 28 bm.

W punkcie obrad obejmującym sprawy organizacyjne, w związku z rekomendowaniem Józefa Teichmy do pracy w Prezydium Rządu PRL, plenum KC PZPR zwołało go z funkcji sekretarza KC. Za owocny udział w pracach Sekretariatu Komitet Centralny wyraził J. Teichmiej serdeczne podziękowanie.

Plenum wybrało Zdzisława Zandarowskiego, kierownika

Wyłożenie do podpisu
konwencji o zakazie
broni „B”

Jak podaje agencja TASS 10 kwietnia zostanie wyłożona do podpisu równocześnie w Moskwie, w Waszyngtonie i Londynie konwencja o zakazie produkcji i gromadzenia broni bakteriologicznej i toksyn.

Konwencja ta została przyjęta na XXVI sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ. (PAP)

Akcje protestanckiej
prawicy w Ulsterze

W Irlandii Północnej utrzymuje się silne napięcie w związku z decyzją Londynu o przejęciu bezpośredniej władzy ustawodawczej i wykonawczej w Ulsterze. Nowe się wzrastająca aktywność pryncypów protestanckiej. Ekstremiści protestanccy zapowiedzieli od poniedziałku kampanie demonstracyjną. Dwiudniowy strajk obywateli od poniedziałku rano ma na celu zakłócenie pracy transportu i komunikacji, a w konsekwencji spowodowanie trudności w codziennym życiu w całym Ulsterze. (PAP)

W ZSRR wystrzelono
stację „Wenus-8”

Zgodnie z programem badań przestrzeni i planet układu słonecznego w poniedziałek o godz. 5.15 czasu warszawskiego wystrzelono w ZSRR automatyczną stację kosmiczną „Wenus-8”, o masie 1180 kg.

Jak podaje TASS, głównym celem nowego eksperymentu kosmicznego są dalsze badania planety Wenus. Przyrządy naukowe stacji automatycznej umożliwią uzyskanie dodatkowych informacji o planecie.

„Wenus-8” wystartowała w kierunku planety Wenus z pośredniej orbity sztucznego satelity Ziemi o godz. 6.42.

W lipcu 1972 roku, po przebiegu 312 milionów kilometrów, stacja powinna zbliżyć się do planety Wenus. Program przewiduje odłączenie się od stacji aparatu, który powinien przelecieć łagodnie przez atmosferę planety i przeprowadzić odpowiednie pomiary. (PAP)

Dzisiaj - pierwsze posiedzenie
Sejmu VI kadencji

28 bm. o godz. 16 zbierze się na swoim pierwszym plenarnym posiedzeniu nowo wybrany Sejm VI kadencji. Tak, jak w poprzednim Sejmie, społeczeństwo reprezentowane będzie przez 460 posłów. Z tej liczby 255 — to członkowie Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, — 117 — Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, 39 — Stronnictwa Demokratycznego. Pozostali — 49 — to posłowie bezpartyjni, a wśród nich przedstawiciele środowisk katolickich.

Fakt, że pierwsze posiedzenie Sejmu odbywa się w dzień, który po wyborach, świadczy o tym, że Sejm od razu przystępuje do wykonywania swoich odpowiedzialnych zadań, wytyczonych programem wyborczym FJN, którego podstawą jest uchwała VI Zjazdu PZPR.

Zgodnie z tradycją, na pierwszym posiedzeniu Sejmu nowo wybrani posłowie złożą ślubowanie przed marszałkiem — seniorem, którym zazwyczaj jest najstarszy wiekiem poseł na Sejm. Następnie Izba wybierze Prezydium Sejmu: marszałka oraz wicemarszałków. Tego samego dnia wybrany zostanie nowy przewodniczący Rady Państwa oraz zastępcy przewodniczącego, sekretarz i członkowie Rady Państwa. Przewiduje się także, że rząd złoży swoje dotychczasowe funkcje w celu umożliwienia powołania Rady Ministrów przez nowo wybraną Izbę.

Na wtorkowym posiedzeniu na stapi wybór prezesa Rady Ministrów, któremu Sejm powierzy przedstawienie wniosków co do nowej ekipy rządowej. Izba dokona również wyboru komisji mandatowej — regulaminowej.

Drugie posiedzenie odbędzie się 29 bm. w środę. Przewiduje się, że komisja regulaminowa-mandatowa złoży sprawozdanie dotyczące wyborów do Sejmu. Następnie prezes Rady Ministrów wygłosi exposé, w którym przedstawi Sejmowi do akceptacji proponowany skład i program prae nowego rządu. Następnie Izba powoła Radę Ministrów. (PAP)

W ramach wymiany między partyjnej — w okresie trwającej obecnie dekady kultury polsko - czechosłowackiej — w niedzielę 26 bm. wyjechała do Brna 3-osobowa grupa lektorów Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W jej skład wchodzi: zastępca kierownika Wydziału Propagandy i Kultury KW PZPR — Stefan Nowak, starszy instruktor Wojewódzkiego Ośrodka Propagandy Partyjnej — Szczepan Sobol i sekretarz KP PZPR w Lesznie — Zbigniew Zygmunt.

Członkowie delegacji spotkają się z kierownictwem oraz aktywnym Komitetem Wojewódzkiego Komunistycznej Partii Czechosłowacji z Brna oraz wygłoszą w Czechosłowacji kilka prelekcji na temat polityki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a ponadto problem dywersji ideologicznej. (—)

Artyści z Brna
w „Tosce”

Trwa właśnie dekada przyjaciół polsko - czechosłowackiej. Z tej okazji, w niedzielę 26 bm., w Państwowej Operze im. Stanisława Moniuszki w Poznaniu, odbyło się przedstawienie „Toski” z udziałem wybitnych artystów operowych z Brna. Jako dyrygent wystąpił Wacław Nosek, a jako soliści: Gita Abrahamowa — czołowa sopranistka swego kraju, Wacław Krejčík — tenor i Jaroslav Soucek — baryton.

„Toska” z udziałem wokalistów z Brna poznańska publiczność przyjęła owacyjnie. Na jej goście okazali się śpiewakami wielkiej miary.

Warto dodać, że wczoraj spotkali się oni, w towarzyszywie dyrektora poznańskiej Opery, z przedstawicielami Wielkopolskiej Fabryki Urządzeń Mechanicznych „Wiepofama”. Podczas spotkania śpiewacy z Brna zapoznali się z formami współpracy Opery z „Wiepofamą” i w ogóle z zakładami pracy Wielkopolski.

Ponadto wczoraj soliści czechosłowaccy spotkali się z solistami i dyrektorem Opery im. S. Moniuszki. (mb)

Lektorzy KW PZPR
z wizytą w Brnie

W ramach wymiany między partyjnej — w okresie trwającej obecnie dekady kultury polsko - czechosłowackiej — w niedzielę 26 bm. wyjechała do Brna 3-osobowa grupa lektorów Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W jej skład wchodzi: zastępca kierownika Wydziału Propagandy i Kultury KW PZPR — Stefan Nowak, starszy instruktor Wojewódzkiego Ośrodka Propagandy Partyjnej — Szczepan Sobol i sekretarz KP PZPR w Lesznie — Zbigniew Zygmunt.

Członkowie delegacji spotkają się z kierownictwem oraz aktywnym Komitetem Wojewódzkiego Komunistycznej Partii Czechosłowacji z Brna oraz wygłoszą w Czechosłowacji kilka prelekcji na temat polityki Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, a ponadto problem dywersji ideologicznej. (—)

Główne proporcje, zadania i problemy planu 5-letniego

Wyniki zaufanie

Omówienie przemówienia P. Jaroszewicza

Mówca przypomniał, że w historii naszego kraju za ten plan 5-letni nie był przedmiotem tak wszechstronnej pracy. Zmieniona na VII i VIII Plenum i rozwinęta na VI Zjeździe strategia dalszej budowy socjalizmu w Polsce wymagała bowiem nowego określenia zadań, środków i metod budowy planu. Przyjęcie koncepcji planu opracowanej w 1970 r. oznaczało akceptację i kontynuację poprzedniej polityki gospodarczej ze wszystkimi jej ujemnymi skutkami — narastaniem dysproporcji i słabnięciem tempa rozwoju kraju oraz zaniedbaniem „zagadnień bytowych i społecznych. Podczas gdy poprzednio wzrost stopy życiowej był wypadkową różnych zadań planu — i na niej też najmocniej odbijały się niekonsekwencje i nępo wodzenia przedgrudniowej polityki gospodarczej, to obecnie na czoło wysunięty został wysoki, odczuwalny społecznie wzrost płac, dochodów realnych i spożycia.

Temu podstawowemu zadaniu — a więc interesom, potrzebom i dążeniom człowieka pracy — podporządkowane zostały generalne założenia i proporcje planu. Projekt planu łączy rozmach w rozwiązywaniu problemów bieżących z tworzeniem mocnych fundamentów dalszego, dynamicznego rozwoju socjalistycznej gospodarki po roku 1975. W przeciwnieństwie do poprzedniej praktyki, kiedy w stosunku do uchwał zjazdów obniżano społeczne założenia planu, tym razem już dziś zakładamy poziom nieco wyższy niż na VI Zjeździe.

Premier stwierdził następnie, że obecny kształt planu jest w wielkiej mierze rezultatem aktywnego poparcia dla polityki partii przez klasę robotniczą i wszystkich ludzi pracy — rezultatem wzmożonej aktywności współgospodarzy kraju. Zostały w nim bowiem wykorzystane jako zasadnicze tworzywo dobre wyniki gospodarki z 1971 roku i następujący do robek pomyślnie realizacji tegorocznych zadań, łącznie z dotatkową produkcją wartości ponad 20 mld zł. W naszym przekonaniu nie jest to ostatnia korekta planu, której możemy dokonać z korzyścią dla kraju i dla ludzi pracy.

Należy odpowiedzieć na zasadnicze pytanie: czy nasze zobowiązania, dotyczące poprawy warunków życia, dynamicznego i bardziej harmonijnego rozwoju oraz lepszego gospodarowania, znajdują zabezpieczenie w przedłożonym projekcie planu?

Odpowiedź jest jednoznaczna: tak, plan spełnia te wymagania. Jest to plan nowy, inaczej opracowany, śmiały i ambitny w swych dążeniach, a zarazem wewnętrznie spójny, oparty na zbliżowaniu zamierzeń ze środkami ich realizacji, choć nielaty w wykonaniu.

Wzrost dochodu narodowego o około 40 proc.

Projekt planu 5-letniego przewiduje wzrost dochodu na rodowego krajowego o około 40 proc., w porównaniu z około 33 proc. w latach 1966—1970. Znacznie zwiększona dynamika dochodu narodowego opiera się przede wszystkim na wzroście produkcji czystej w przemyśle i rolnictwie. Powin na ona wzrastać w przemyśle szybciej niż produkcja globalna i w roku 1975 zwiększyć się o ok. 54 proc. w porównaniu z rokiem 1970. Wzrost produkcji czystej w rolnictwie szacowany jest na około 16 proc.

Dochód narodowy przeznaczony do podziału wzrosnąć ma o około 41 proc., a więc nieco szybciej niż dochód narodowy krajowy. Pozwoli na to założenie znaczniejszego, sięgającego 57 proc. wzrostu obrotów handlu zagranicznego. Import ma wzrosnąć o około 59 proc., zaś eksport o około 55 proc.

Aby osiągnąć planowaną po prawę poziomu życia, zakłada się podjęcie szeregu przedsięwzięć. Działalność serwisu informacyjnego opracował Jerzy Walasek.

się wzrost funduszu spożycia o ponad 39 proc. W latach 1966—1970 odpowiedni wskaźnik wyniósł 31 proc., przy znacznie niższej podstawie wyliczenia wskaźnika wzrostu.

Określony w planie na około 39,5 proc. wzrost spożycia dóbr materialnych z dochodów osobistych ludności dokona się w drodze zwiększenia płac realnych i zatrudnienia — rozszerzenia pieniężnych świadczeń socjalnych państwa oraz wzrostu dochodów rolników.

O śmiałości i dynamice planu świadczy — z jednej strony — za gwarantowanie znacznego wzrostu spożycia, z drugiej zaś — równoczesne poważne zwiększenie nakładów inwestycyjnych. W porównaniu z latami 1966—70 wzrosła o 45 proc. Udział inwestycji netto w dochodzie narodowym zwiększył się z 22,6 proc. w 1970 r. do 23,6 proc. w 1975 r.

Uzależnienie akumulacji w dzielonym dochodzie narodowym w poszczególnych latach planu mieścić się ma w granicach 23—25,5 proc. Założeniem osiągnięcia w bieżącym pięcioletniu — mówił dalej P. Jaroszewicz — około 30-procentowego wzrostu wydajności pracy w przemyśle i budownictwie oraz obniżenia wskaźnika udziału kosztów własnych. Istnieją wszelkie podstawy do osiągnięcia i wydatnego przekroczenia tych wskaźników.

Płace realne wyższe o co najmniej 18 proc.

Projektowany wzrost płac realnych o co najmniej 18 proc. będzie prawie dwukrotnie wyższy niż w ubiegłym 5-leciu i niemal taki, jak w całym dziesięcioleciu 1961—1970. W pierwszych dwóch latach bieżącego pięcioletnia wzrost płacy realnej osiągnie już ok. 9 proc. Po raz pierwszy od szeregu lat wzrost płac przebiegał w warunkach stabilizacji kosztów utrzymania, zagwarantowanej decyzjami partii i rządu po VII i VIII plenum.

Przyspieszenie dynamiki wzrostu płac realnych towarzyszyć będzie ogólna poprawa proporcji płacowych pomiędzy poszczególnymi grupami pracowniczymi oraz stopniowa likwidacja narosłych w tej dziedzinie nieprawidłowości.

Wzrost dochodów ludności rolniczej, przeznaczanych przez nią na konsumpcję, będzie zbliżony do wzrostu płac realnych.

Plan przewiduje również duży, sięgający ponad 70 proc. zwiększenie świadczeń społecznych dla ludności.

Generalną zasadą projektu planu jest pełne i racjonalne zatrudnienie młodzieży, która wkracza obecnie w okres zdolności do pracy. Chodzi o ok. 3,5 mln osób, z czego wynika konieczność stworzenia 1,8 mln dodatkowych miejsc pracy. Polityka zatrudnienia powinna też łagodzić istniejące dysproporcje terenowe.

Odpowiednio do potrzeb kadrowych zakładamy rozwój budownictwa mieszkaniowego i hoteli pracowniczych.

Dążąc do stopniowego rozwiązania problemu mieszkaniowego, przewidujemy zwiększenie rozmiarów budownictwa — wzrost użytkowej powierzchni mieszkań o 25,7 proc. Projekt planu przewiduje zbudowanie 1.080 tys. mieszkań, tj. nieco ponad wskazania VI Zjazdu, ale nie zaspokoi to rosnących potrzeb. Tym większe znaczenie mieć będzie opracowanie i stopniowa realizacja długofalowego programu budownictwa mieszkaniowego, który rozpatrzy V Plenum KC. Obok rozwoju budownictwa spółdzielczego i zakładowego zakładamy znaczne rozszerzenie budownictwa indywidualnego. Poprawi się jakość mieszkań, polepszy ich standard i wyposażenie.

Dalszy rozwój średniego i wyższego szkolnictwa ogólnego i zawodowego pozwoli w roku 1975 kontynuować naukę ok. 95 proc. młodzieży. kończącej szkoły podstawowe. Nakłady inwestycyjne na rozwój kultury wzrosną o 25 proc. W myśl decyzji VI Zjazdu nastąpi poważna rozbudowa systemu ochrony zdrowia. Odda się do

użytku ok. 19,6 tys. łóżek w szpitalach oraz ok. 7,5 tys. łóżek w zakładach pomocy społecznej. Trzeba będzie przeznaczyć poważne środki na rozpoczęcie budowy dalszych obiektów, które oddane będą do dyspozycji służby zdrowia po roku 1975.

Nigdy jeszcze — stwierdził mówca — nie realizowaliśmy programu z równą troską odnoszącego się do usuwania bolączek i trudności życia codziennego.

Środków na osiągnięcie celów społecznych powinien dostarczyć dynamiczny rozwój produkcji przemysłowej i rolniej, usług oraz transportu i łączności. Wzrost produkcji przemysłowej powinien osiągnąć 50,2 proc., czyli górną granicę określoną w uchwale VI Zjazdu. Złoży się na to wzrost produkcji grupy „A” o 51,2 proc. i grupy „B” o 48,4 proc. Zmniejszenie rozpiętości między tempem wzrostu grupy „A” i „B” stanowi istotną zmianę w strukturze ewolucji przemysłu.

Największy wzrost produkcji nastąpi w przemyśle elektromaszynowym (o ponad 75 proc.), następnie w przemyśle chemicznym, metalurgicznym, lekkim, mineralnym i paliwowo-energetycznym. Nakłady na rozwój, rozbudowę i modernizację przemysłu wzrosną ogółem o ok. 60 proc.

Osiągnięcie planowanego wzrostu spożycia w wielkiej mierze warunkuje intensyfikacja produkcji rolniej, zwłaszcza zwierzęcej. W ramach wzrostu produkcji globalnej rolnictwa o 19,3-21,2 proc. przewiduje się zwiększenie produkcji roślinnej w granicach 17,1-19,9 i produkcji zwierzęcej w granicach 22,1-22,8 proc.

Cel — umocnienie równowagi rynkowej

Kluczowym zagadnieniem projektu planu 5-letniego jest umocnienie równowagi rynkowej. Istotne nowum obecnego planu 5-letniego polega — po pierwsze — na dążeniu do zapewnienia mocnej równowagi rynkowej przy coraz wyższym poziomie spożycia i — po drugie — na ofensywnym podejściu do problemów tej równowagi.

Przyrost pieniężnych przychodów ludności ma w latach 1971-1975 wynieść ok. 254 mld zł. Szacuje się, że na zakup towarów zostanie z tego przeznaczone ok. 165 mld zł. W tym okresie wartość dostaw rynkowych zwiększy się o około 215 mld zł — to jest o 19 mld zł ponad założenia VI Zjazdu. Liczy się, że to się stanie, świadcząc o konsekwentnej realizacji polityki umacniania równowagi rynkowej.

Dostawy żywności i używek w skali 5-lecia wzrosną o około 37 proc. W zasadzie pozwoli to zaspokoić potrzeby, zwłaszcza, że odczuwalna poprawa przyniósł już rok 1971.

Wzrost dostaw artykułów przemysłowych o ponad 48 proc. zapewni pożądane zmiany w ogólnej strukturze zakupów. Największą rolę w jej przeobrażeniu odegrać powinny wyroby przemysłu elektromaszynowego.

Podaż usług przez jednostki gospodarki uspołecznionej ma osiągnąć w roku 1975 poziom 112,5 mld zł, a więc wzrosnąć w porównaniu z rokiem 1970 o 55 proc. Uważamy, iż są to założenia skromne, powinny one zostać przekroczone, gdyż nie odpowiadają ani potrzebom, ani możliwościom.

W sumie, projekt planu 5-letniego zawiera gwarancje realizacji zasadniczego założenia społeczno-gospodarczego programu partii, którym jest zapewnienie wzrostu płac i dochodów ludności w oparciu o stabilną równowagę rynkową.

Premier podkreślił następnie, że wężowym problemem obecnego planu 5-letniego i

całej społeczno-gospodarczej strategii partii i rządu są inwestycje.

Uwzględniając niezbędne potrzeby oraz dzisiejsze i przewidywane w nadchodzących latach możliwości gospodarki, proponujemy przeznaczyć na inwestycje 1.454 mld zł — tj. o 45 proc. więcej, niż w ubiegłym 5-leciu. Podniesienie globalnych rozmiarów inwestycji o około 24 mld zł ponad poziom, określony uchwałą VI Zjazdu uzasadnione jest zarówno potrzebami bieżącego pięcioletnia, jak i najbardziej ostro rysującymi się potrzebami przyszłości.

Aby przed końcem planu 5-letniego uzyskać odpowiedni przyrost zdolności produkcyjnych i usługowych, konieczne jest rozpoczęcie realizacji wielu zadań inwestycyjnych już w pierwszych latach planu.

Front inwestycyjny pozostaje nadal słabym odcinkiem naszego działości gospodarczej; tutaj też tkwią nasze najważniejsze rezerwy. Od ich wykorzystania, od pełnej i sprawnej realizacji opracowanego programu zależą będą rezultaty całego planu 5-letniego.

Drugim — obok inwestycji — odcinkiem decydującym o powodzeniu naszej polityki gospodarczej jest rolnictwo. Zapewnienie stałego wzrostu dostaw żywności, niezależnie od wahań, które mogą powstać w produkcji rolniej, jest istotnym warunkiem osiągnięcia planowanej równowagi rynku i poprawy warunków życia.

Nastąpi dalsza poprawa zaopatrzenia wsi w środki produkcji; obok wzrostu dostaw, naszym zadaniem jest zabezpieczyć ich terminowość i poprawę jakości.

Decydujące znaczenie ma przyspieszenie tempa produkcji zwierzęcej. Niezbędne będzie zwiększenie dostaw pasz treściwych w 1975 roku do ponad 5 mln. ton; zwiększenie importu pasz wysokobiałkowych o ponad 700 tys. ton oraz utrzymanie importu zbóż na poziomie ok. 2,2 mln. ton rocznie. W przypadku poważniejszego nieurodzaju niezbędny będzie jeszcze większy import. Aby przygotować się na taką ewentualność, musimy zgromadzić odpowiednie rezerwy dewizowe, m. in. w drodze zwiększenia w latach dobrego urodzaju eksportu produktów rolnych.

Również zadania handlu zagranicznego, przyjęte w planie do 1975 roku, nie należą do łatwych. Uważamy je jednak za minimalne, zwłaszcza, że zakładamy wzrost eksportu o 55 proc. jest nawet nieco niższy niż uzyskany w poprzednim 5-leciu. Stoi przed nami zadanie przyspieszenia jego wzrostu. Wielkie nakłady na rozwój przemysłu muszą dać oczekiwane efekty, pozwalając zwłaszcza przemysłowi maszynowemu i chemicznemu oraz hutnictwu przekroczyć postawione w planie zadania eksportowe.

Tym, co decyduje o korzystnych warunkach rozwoju gospodarki polskiej w obecnym 5-leciu — są dobre, zacieśniające się stosunki z naszymi — wypróbowanymi i niezawodnymi — przyjaciółmi — Związkiem Radzieckim, z socjalistycznymi sąsiadami — Czechosłowacją i Niemiecką Republiką Demokratyczną oraz innymi państwami — członkami RWPG. Projekt planu przewiduje pełne wykorzystanie zawartych z bratnimi państwami porozumień i wieloletnich ustaleń, rozwój kooperacji i specjalizacji, podejmowanie wspólnych przedsięwzięć w oparciu o kompleksowy program, przyjęty przez XXV sesję RWPG.

Import maszyn i urządzeń z krajów kapitalistycznych ma osiągnąć w latach 1971—75 poziom ponad dwukrotnie wyższy niż w ubiegłym 5-leciu. Import ten, oparty częściowo na długofalowej polityce kredytowej, jest konieczny dla rozwoju przemysłu.

Jednym z centralnych problemów 5-latk jest zdecydowana poprawa gospodarki materiałowej. Na ogólnokrajowej naradzie w połowie 1971 roku, ustaliliśmy zakres zadań na tym ważnym odcinku. W r. 1971 przy częściowej tylko realizacji programu wiele zakładów osiągnęło znaczne zmniejszenie zużycia materiałów. Osiągnięcia te są jednak niewspółmierne do rezerw, jakie istnieją w gospodarce materiałowej.

Niezwykle ważnym zadaniem jest racjonalizacja gospodarki zapasami, a przede wszystkim ograniczenie tempa ich przyrostu przy poprawie struktury.

Nadrzędność interesów ogólnokrajowych jako całości

Założenia planu 5-letniego zawierają szereg istotnych decyzji, które dotyczą rozwoju kraju w przekroju terytorialnym, określając tempo i kierunki społeczno-gospodarczego rozwoju poszczególnych regionów. Przy dokonywaniu podziału zadań i środków, a było to zadanie niełatwe, przyjęto generalną zasadę nadrzędności interesu kraju, gospodarki narodowej jako całości.

Jednym z podstawowych kryteriów przy podziale zadań i środków było również dążenie do poprawy warunków socjalno-bytowych całej ludności, do zmniejszenia nieuzasadnionych dysproporcji między poszczególnymi regionami oraz do racjonalnego zatrudnienia największego po wojnie przyrostu zasobów siły roboczej.

Szczególnie doniosła rola w realizacji planu, w dynamizowaniu rozwoju kraju, przypada polskiemu naukowcom i technikom. Środek na prace naukowe i wdrożeniowe zostaną podwojone w stosunku do poprzedniej 5-latk.

W dążeniach do intensyfikacji wysiłku gospodarczego napotykałyśmy raz po raz na barierę w postaci niektórych przestarzałych metod zarządzania i planowania. W ciągu 15 miesięcy, które upłynęły od VII Plenum, zrobiliśmy wielkie kroki do ich unowocześnienia. Przygotowujemy także istotne decyzje typu strukturalnego. Ich przykładem jest nowe określenie kompetencji i odpowiedzialności dyrektorów przedsiębiorstw, kombinatów i przedsiębiorstw.

Przed nami stoi jednak zespół złożonych zadań: układ funkcjonowania gospodarki powinien zapewnić większą efektywność ekonomiczną w wykorzystaniu wszystkich jej zasobów.

Kwestią podstawową jest dalsza poprawa warunków dla dobrej pracy przedsiębiorstw, a zwłaszcza umocnienie roli wielkich zakładów. Będziemy doskonalili rozwiązania organizacyjne i ekonomiczne, które sprzyjać będą postępowi technicznemu, zwiększać zainteresowanie uczestnictwem w międzynarodowym podziale pracy i handlu zagranicznym.

Kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego, zawarte w przedstawionym projekcie planu 5-letniego — oświadczył na zakończenie P. Jaroszewicz — zapewniamy realizację zadań VI Zjazdu partii i odpowiadają temu, czego oczekuje klasa robotnicza i społeczeństwo.

Nowym impulsem aktywności społecznej będzie ogólnokrajowa konferencja partii na 1973 roku i 30-lecie naszego ludowego państwa w roku 1974. Na konferencję musimy przysłać z dobrymi rezultatami 1972 r. i pierwszego półrocza 1973 r. Od tego zależy, czy będziemy mogli powiększyć program społeczno-gospodarczego rozwoju kraju. Społeczeństwo liczy na więcej. Aby to uzyskać, musi dać więcej z siebie. Nie ma innej drogi, niż nowatorstwo w myśleniu, konsekwencja w działaniu, ideowość, zmysł gospodarczości, wysoka dyscyplina, rzetelność w realizacji codziennych obowiązków wszystkich i każdego w wykorzystywaniu rezerw naszej ekonomiki.

E. Babiuch stwierdził, że 19 marca naród nasz powszechnym udziałem w wyborach do Sejmu i masowym głosowaniem na listy FJN jednoznacznie zaakceptował program szybszej poprawy warunków życia ludzi pracy i dynamicznego rozwoju naszej socjalistycznej ojczyzny — uchwalony przez VI Zjazd.

Dialog wyborczy stał się kolejnym potwierdzeniem, że partia i FJN wprowadziły na stałe do praktyki metodę zadania się społeczeństwem, zasięgania jego opinii we wszystkich ważnych kwestiach dalszego rozwoju Polski Ludowej. Z powagą potraktowali wyborcy akt głosowania przybyszący masowo do urn wyborczych. Charakterystyczna była dla tego aktu swoboda, optymizm i bezpośredniość w wyrażaniu przez głosujących poparcia i zaufania dla partii.

Na tę atmosferę i na rezultaty głosowania złożyła się cała polityka partii od grudnia 1970 r. kolejne decyzje socjalne, gospodarcze, polityczne i kadrowe, które odrodziły nadzieje społeczeństwa na szybszy postęp we wszystkich dziedzinach życia — powiedział E. Babiuch, podkreślając przy tym decydujące znaczenie polityczno-programowych decyzji VI Zjazdu PZPR. Wyniki wyborów — stwierdził mówca — wyraźnie potwierdziły zaufanie narodu dla generalnej linii partii, dla jej kierowniczki i przewodniczącej, dla kontynuacji kursu politycznego zapoczątkowanego na VII i VIII Plenum KC.

Twórcze współdziałanie władzy i obywateli

Mówiąc o zaufaniu narodu do partii i władzy ludowej oraz zaufaniu partii i władzy ludowej do narodu E. Babiuch powiedział, że dobrego klimatu politycznego nie uzyskuje się raz na zawsze, że wymaga on ciągłego kształtowania, pogłębiania, wypracowywania w procesie socjalistycznego budownictwa. Chodzi także o to, by klimat współdziałania władzy i obywateli przekuwał w twórcze działanie materializujące się w wynikach pracy, by atmosferę zaufania uczynić mocną podstawą świadomej dyscypliny i ideowego hartu.

Nawiązując do przebiegu kampanii wyborczej E. Babiuch podkreślił, że przewodnią jej myślą należałoby wyprowadzić na zebraniach było przeświadczenie, że stać nas na więcej niż założyliśmy i że decydują o tym ludzie, ich postawa i kwalifikacje, wola rzetelnego i ofiarnego działania dla dobra kraju, że trzeba więc od siebie wymagać.

Liczne były w trakcie kampanii elementy krytyczne i samokrytyczne

„Koziołki” płacą

1, 8, 22, 38, 40 dod. 48

Końcówka banderoli 9829

Na 776 grę wpłynęło 405.968 zakładów wartości 1.217.904.— zł. Fundusz wygranych wynosi 669.847.— złotych.

Nie stwierdzono wygranych I i II stopnia. Fundusz na wygrane I stopnia w następnych grach wynosi: 121.790.— zł.

Stwierdzono: 31 „czwórek” po 5.893.— zł; 34 „trójków” premiowych po 185.— zł; 1.530 „trójków” po 85.— zł; 932 „dwójki” premiowane po 26.— zł; 24.004 „dwójki” po 6.— zł.

Na czterocyfrową końcówkę banderoli 9829 ustalono: 8 premii po 2.500.— zł; 6 premii po 500.— zł.

Losowanie 777 gry odbędzie się w dniu 2 kwietnia 1972 r. w Poznaniu przed Pałacem Kultury o godzinie 12-tej.

K2839

Komunikat Totka

4, 8, 21, 23, 25, 49 dod. 44

Końcówka banderoli 5423

Na zakłady piłkarskie wpłynęło: na ligę angielską 911.054 zakładów, na ligę polską 929.389 zakładów.

Samochody — osobowe marki „Fiat 125 p” — wylosowali: Edmund Padziński, zam. Gdańsk, ul. Rybacki Górne 31/32 m. 2 i Walenty Włodowski, zam. p-ta Białka nr 32 pow. Nowy Targ.

Wzjazd na Olimpiadę wylosowali: Marian Malcher, zam. Wrocław, ul. Modrzewskiego 12/1; Stanisław Darzkiński, zam. Ostrów Mazowiecki, ul. Partyzantów 5/10; Janina Kłopotowska, zam. Warszawa 4, ul. Szanalec 6 m. 10; Jan Jagielski, zam. Bytom 9, ul. 15-go Grudnia 2.

wyborów potwierdziły narodu do partii

Omówienie
przemówienia
E. Babiucha

ne. Wskazywano problemy, które w określonym środowisku czy terenie, w zakładzie pracy czy na wsi są jeszcze nierozwiązane, przeszkadzają i opóźniają rozwój. Ostro krytykę wywołuje wciąż mało sprawna działalność wielu ogniw administracji wady systemu zarządzania odbijające się ujemnie na stosunkach pomiędzy różnymi ogniwami władz gospodarczych i administracyjnych a obywatelami czy zakładami pracy. Jednocześnie pełne uznanie i poparcie uzyskują kierunki zmian w tym zakresie nakreślone w uchwale VI Zjazdu i wysiłki partyjnych i państwowych władz zmierzające do ich wdrożenia.

Ostre krytyce poddawane są zjawiska i postawy sprzeczne z socjalistycznymi zasadami moralnymi a w szczególności chuligaństwo, istnienie społecznego marginesu, niedbałość w pracy, brak odpowiedzialności i dyscypliny. Społeczeństwo słusznie spodziewa się i domaga jeszcze bardziej ostrej i konsekwentnej walki z tymi zjawiskami, a także deklaruje dla niej swe poparcie i aktywną pomoc.

Z gorącym odzewem zwłaszcza wśród załóg robotniczych, a także na wsi, spotkał się apel partii i rządu o wygospodarowanie w tym roku ponadplanowej produkcji dóbr konsumpcyjnych, eksportowanych i inwestycyjnych wartości 20 mld zł. Dobre wyniki produkcyjne jakie osiągnęliśmy w pierwszych dwóch miesiącach br.: przyrost produkcji przemysłowej o 13,6 proc. wyższy niż w analogicznym okresie ub. r. i o 15,6 proc. w budownictwie — to materialny wyraz wysokiej aktywności społecznej i coraz powszechniejszego zrozumienia prawdy, że program społeczno-gospodarczy partii może być realizowany tylko wspólnym wysiłkiem wszystkich, dobrą pracą i inicjatywą.

W pracy organizatorskiej i polityczno-propagandowej w kampanii wyborczej uczestniczyła wielka rzesza aktywistów FJN, w tym działacze i członkowie PZPR, działacze i pracownicy rad narodowych, aktywiści organizacji społecznych. Pracowało społecznie prawie 150 tys. członków blisko 18 tys. obwodowych komisji wyborczych i komisji wyborczych wyższych stopni. Dużej pomocy udzieliły zakłady i instytucje, które objęły szefostwo nad obwodami wyborczymi.

Wszystkim im, partyjnym i bezpartyjnym aktywistom kampanii wyborczej, E. Babiuch w imieniu KC wyraził serdeczne podziękowania. Skierowane one zostały także do załóg robotniczych i pracowników, które w toku kampanii wyrażały poparcie dla jej celów wzorową pracą, sprawnym wykonywaniem zadań, oraz do tych uczestników dyskusji wyborczej, którzy swymi propozycjami i opiniami służyli sprawie lepszej rea-

lizacji naszych wspólnych zadań.

Wzrost autorytetu Sejmu

Wybory przyczyniły się do podniesienia autorytetu Sejmu. Społeczeństwo z uznaniem przyjęło dokonane znaczne zmiany w jego składzie. Wśród 460 obecnych posłów — 291 nie zasiadało w Sejmie V kadencji. Do nowego Sejmu wybrani zostali ludzie akceptowani w uprzednich szerokich konsultacjach i w samym akcie głosowania. Posłami wybrano 90 robotników, 62 rolników, 37 inżynierów, techników z przemysłu i specjalistów rolnych, 30 pracowników nauki różnych dziedzin, 42 działaczy związków zawodowych. Nowy skład Sejmu odpowiada więc zgłaszanym wcześniej postulatom społecznym. Jest w nim więcej robotników, rolników, reprezentantów środowisk naukowych i inżynierów-techników.

Na listach wyborczych FJN — kontynuował mówca — byli także kandydaci, którzy nie uzyskali wymaganych 50 proc. głosów. Tak musiało się stać ze względu na przepisy ordynacji. Pamiętajmy jednak, że w konsultacjach przedwyborczych uzyskali oni wysoką ocenę, że są to ludzie doświadczeni, szanowani w swym środowisku i zaangażowani w pracę społeczną. Powinniśmy zdołać przez nich doświadczenia w kampanii wyborczej nadal szeroko wykorzystywać.

Sejm obecnej kadencji zarówno ze względu na swój skład, jak i na wysoką aktywność społeczeństwa będzie miał lepsze warunki pracy.

Wiele uwagi poświęcił E. Babiuch roli posła i roli Sejmu. Nieustannie jest traktowanie posła jako reprezentanta środowiska, terenu czy interesów jednostkowych. Posł jest reprezentantem całego społeczeństwa. Korzystając z doświadczeń w bezpośrednim kontakcie z wyborcami, obowiązany jest oceniać postulaty i potrzeby lokalne z punktu widzenia polityki państwa i interesów kraju. Najcenniejszym polem jego działalności jest udział w pracy ustawodawczej i kontrolnej Sejmu.

Posel to działacz polityczny, dla którego kontakty z wyborcami są źródłem bezpośredniej wiedzy o problemach nurtujących społeczeństwo i równocześnie płaszczyzną świadomego kształtowania postaw społecznych.

Sejm jest współtwórcą i realizatorem polityki państwa socjalistycznego, państwa dyktatury proletariatu. Stanowi on najwyższe ogniwo w systemie organów przedstawicielskich. Partia traktuje doświadczenia tego systemu jako podstawowy element rozwoju demokracji socjalistycznej. Kierownicza rola PZPR uregulowana we współdziałaniu z ZSL i SD oraz z innymi siłami politycznymi i społecznymi FJN — to podstawowa gwarancja, że wszystkie ogniw państwa stać będą na straży interesów ludzi pracy i dobra budującego so-

Praca organów przedstawicielskich z Sejmem na czele powinna dotrzymać kroku przemianom, którym ulega nasze

życie. Działając na rzecz rozwoju demokracji socjalistycznej partia — zgodnie z uchwałami VI Zjazdu — uważa za właściwe zwiększenie samodzielności i sprawności administracji państwowej i gospodarczej, a jednocześnie zapewnienie bardziej skutecznej kontroli ich pracy i umacnianie praworządności socjalistycznej. Sejmowi i radom narodowym przypada w tym dziele — szczególnie ważna rola.

Dalszy rozwój kraju zależy od nas samych

Zrobiliśmy już wiele, rozwój zaliśmy sporo pilnych i nabrających problemów społeczno-ekonomicznych — powiedział dalej E. Babiuch. Obecnie koniecznością staje się zorganizowanie i planowe podjęcie działań na rzecz doskonałego funkcjonowania samej partii, wzrostu jej siły, przewodniczenia i kontrolnej roli.

Każda instancja i organizacja partyjna powinna teraz zastanowić się nad tym, jak na swoim odcinku sprostać stojącym przed nią zadaniom i wymaganiom, dążeniem całej partii powinno być przekroczenie założonych wskaźników rozwoju i poprawy warunków życia ludzi pracy. Oznacza to zobowiązanie każdego PZPR-owca do przodowania na swoim odcinku. W realizacji programu opierać się będziemy o rosnącą socjalistyczną świadomość społeczeństwa, zapałać patriotyzm z internationalizmem. Przypominając, że dobro i rozwój Polski zależą też od między narodowych sukcesów sprawy socjalizmu i pokoju — E. Babiuch podkreślił łączącą nas niezłomną przyjaźń i sojusz ze Związkiem Radzieckim. Jesteśmy — powiedział — mocnym ogniwem wspólnoty socjalistycznej i wraz z nią umacniając nasze bezpieczeństwo, walczymy o pokój w Europie, o odprężenie i wygaszenie ognisk wojny w świecie.

W zakończeniu mówca stwierdził: wchodzimy w kolejny etap pracy. Mamy wyraźnie określony program rozwoju kraju uchwalony przez VI Zjazd i aprobowany w wyborach przez naród. Mamy wybrany przez VI Zjazd Komitet Centralny. Obecnie wybraliśmy Sejm — wedle naszego przekonania — zdolny do podjęcia i zrealizowania wielkich i odpowiedzialnych zadań nakreślonych w programie dalszego socjalistycznego rozwoju Polski. Po jutrze zostanie powołany rząd nowej kadencji. Teraz wszystkim zależy od konkretnej pracy każdego z nas, obywateli PRL, członków partii, stronnictw i bezpartyjnych. Los narodu i kraju oraz pomyślność indywidualna zależą od wszystkich i od każdego. (PAP)

Gen. Karol Świerczewski w rozmowie z rodziną nowo promowanego oficera, podczas pro moci w szkole oficerskiej.

Fot. — WAF

W 25 rocznicę śmierci K. Świerczewskiego

Bohater trzech wojen i trzech rewolucji

Nazywano go we wszystkich językach świata jednakowo: „notre général Walter”, „unser General Walter”, „nuestro general Walter”, „nasz komandir”, „our general”. Lub po prostu — „nasz stary”.

W tych słowach był podziw i uwielbienie — generał zjawiał się zawsze tam, gdzie był najtrudniejszy odcinek i najcięższa sytuacja. Tam, gdzie trzeba było wykazać się najwyższą odwagą, hartem ducha i wolą walki. Tak było też rano 28 marca 1947 roku, kiedy w czasie inspekcji oddziałów, które w bieszczadzkich lasach toczyły zaciekłą walkę z bandami ukraińskich nacjonalistów spod znaku UPA, po raz ostatni objął dowództwo. Nie musiał tego robić. Był już przecież wtedy wiceministrem obrony narodowej. Bohater trzech wojen i trzech rewolucji, nie należał jednak do ludzi, którzy zwykli kłaniać się kulom. Osobiście objął dowództwo nad niewielkim oddziałem i zginął tak jak żył — w walce.

Urodził się w Warszawie, na Woli. W 1915 roku przymusowa ewakuacja rzuca go razem z fabryką Gerlachów w głąb Rosji. Tam właśnie, w Moskwie, zostaje go wybuch rewolucji. Związany z postępowym ruchem robotniczym od pierwszych potyczek walczących w szeregach Armii Czerwonej. W 1918 r. wstępuje do partii komunistycznej. Umiejętności dowódcze torują mu

drogę do coraz wyższych stanowisk dowódczych i sztabowych. W 1927 roku kończy Akademię Wojskową im. Frunzego w Moskwie i uzyskuje stopień generała.

Olbrzymia wiedza przydaje się później w Hiszpanii, gdzie pod przybranym nazwiskiem „Walter” dowodzi początkowo francusko-belgijską 14 brygadą międzynarodową — „Marsylanka” na froncie podludniowym, następnie staje na czele „Dywizji A” i wreszcie obejmuje dowództwo nad 35 dywizją międzynarodową, w skład której wchodziła także polska 13 brygada międzynarodowa im. Jarosława Dąbrowskiego. Pod jego dowództwem walczyli żołnierze pod Gualdramą, Brunete, Quinto i Saragossą na froncie aragońskim, Bili wroga nad rzeką Ebro i pod Madrytem.

Jako jeden z nielicznych otrzynuje najwyższe odznaczenie bojowe Republiki Hiszpańskiej — order „Placa Laureada de Madrid”. W Hiszpanii właśnie mówiono o Generale — „nasz stary”.

Po zdławieniu młodej Republiki Hiszpańskiej opromieniony sławą generał Walter, legendarne przywódca międzynarodowych brygad wraca do ZSRR.

Myliłby się ten, kto by sądził, że Karol Świerczewski należał do ludzi, którzy spracują się jedynie w walce. Najlepszym dowodem dysertacja naukowa i stopień doktora zdobyty w tej samej u-

czelni, w której ongiś otrzymał najwyższe oficerskie szlify — w Akademii Wojskowej im. Frunzego w Moskwie.

Od pierwszych zabiegów wokół utworzenia regularnej armii polskiej na terenie ZSRR w czasie II wojny światowej należał do jej współorganizatorów. W 1943 r. zostaje mianowany zastępcą dowódcy Korpusu Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR, uczestniczy w tworzeniu I Armii WP. W styczniu 1944 r. wchodzi w skład Centralnego Biura Komunistów, a pół roku później wybrany zostaje posłem do KRN i członkiem KC PPR.

Potem front, dowództwo II Armii WP, pościg za wrogiem aż do gniazda brunatnej zaryzy, Berlina, i udział w ostatniej wielkiej operacji II wojny światowej, operacji praskiej, która przyniosła wolność Czechosłowacji. W lutym 1946 r. zostaje mianowany wiceministrem obrony narodowej i w tym właśnie charakterze jedzie na inspekcję oddziałów walczących z bandami w Bieszczadach.

Z Baligródu w kierunku Cisnej wyruszyła mała kolumna złożona z terenowego „łazika” generała i dwóch samochodów z żołnierzami eskorty. Tuż za Baligrodem jeden z wysłanych „Dodge’ów” odmawia posłuszeństwa i w ten sposób fatalny zbieg okoliczności redukuje siły konwoju do 33 ludzi w tym 2 generałów i 6 oficerów uzbrojonych jedynie w broń krótką.

Sześć kilometrów od Baligródu, za zakrętem szosy z po krytych lasem wzgórz Chryszczatej, na kolumnę spada grad pocisków z broni maszynowej. Przewaga dwóch połączonych sotni upowskich nacjonalistów z bandy „Hrynia” i „Stacha” była miazdząca — 120 uzbrojonych po zęby zbirów i zaskoczona znielacka garstka żołnierzy.

Jak zawsze w podobnych sytuacjach generał nie wahał się ani sekundy. Jasne, rzeczowe rozkazy poderwały do boju żołnierzy. By widzieć i by komendy jego mogły docierać do wszystkich walczących, generał musiał stać. Naprzeciw rozjazdotanych karabinów, maszynowych i moździerzy przebiegnął...

Wraże kule dosięgły go trzykrotnie. Umierając na rękach żołnierzy — do ostatka wśród nich, jak zawsze na pierwszej linii — wyraził ostatnie życzenie: chciał wrócić do Warszawy, serca kraju, o której wolność walczył na wszystkich frontach przez całe życie. Do miasta, które kochał.

WACŁAW ORFIN

Uchwała IV Plenum KC PZPR w sprawie projektu Narodowego Planu Gospodarczego 1971 — 1975

cję nakreślonych przez partię zadań.

Dla wykonania planu 5-letniego konieczne jest doskonałe styli i metody planowania i zarządzania na wszystkich szczeblach: przedsiębiorstw, rad narodowych, centralnych ogniw administracji gospodarczej. Proces stałego doskonalenia metod planowania i zarządzania gospodarką oraz polityki kadrowej powinien stworzyć lepsze warunki dla ujawnienia talentów, inicjatyw kadr kierowniczych, a jednocześnie zwiększyć ich odpowiedzialność za powierzony im odcinek pracy.

Szczególne znaczenie dla dalszego rozwoju kraju posiada pełniejsze wykorzystanie rezerw tkwiących we wzroście wydajności pracy, oszczędnym gospodarowaniu surowcami i materiałami oraz w udoskonaleniu powiązań kooperacyjnych.

Poważnego wysiłku wymaga usprawnienie całego procesu inwestowania, a w szczególności skracanie cyklu inwestycyjnych i szybkie oddawanie do użytku planowanych obiektów oraz osiąganie w ich eksploatacji projektowanych zdolności produkcyjnych.

Ważnym czynnikiem realizacji planu 5-letniego jest wzmożenie dyscypliny społecznej, porządku, ładu oraz poprawa organizacji produkcji. Komitet Centralny wita z uznaniem wy-

siłek klasy robotniczej, rolników, inteligencji, inżynierów, pracowników nauki na rzecz wytworzenia w r. 1972 dodatku w produkcji o wart. ponad 20 mld złotych, wysiłek podjęty w odpowiedzi na apel Sekretariatu Komitetu Centralnego i Prezydium Rządu. Komitet Centralny wyraża przekonanie, że zobowiązania te zostaną nie tylko wykonane, ale i przekroczone oraz że wzrost aktywności produkcyjnej załóg przekształci się w trwały element dalszego rozwoju naszej gospodarki narodowej i poprawy warunków bytu ludzi pracy.

Realizując zadania szybkiego wzrostu poziomu materialnego i kulturalnego życia społeczeństwa — liczyć możemy przede wszystkim na to, co swym własnym trudem wypracujemy.

Komitet Centralny stwierdza, że dotychczasowe osiągnięcia w realizacji zadań planowych w roku 1971 oraz w I kwartale bieżącego roku potwierdzają w pełni słuszność polityki społeczno-gospodarczej, podjętej przez naszą partię po VII Plenum KC. Potwierdzają one również w całej rozciągłości słusność rozwoju współpracy gospodarczej w ramach RWPG. Dai

szą intensyfikacją tej współpracy w oparciu o założenia programu socjalistycznej integracji gospodarczej przyjętego na XXV sesji RWPG — powinna stać się poważnym dzwignią wykonywania zadań, ujętych w planie na bieżące 5-letnie.

Realizacja celów społeczno-gospodarczych wyrażonych w planie 5-letnim wymaga wzmożonej aktywności całej partii. Organizatorsko — polityczna działalność instancji i organizacji partyjnych powinna wyrażać się w inspiracji i wyjaśnianiu ogólnonarodowych i społecznych celów planu 5-letniego oraz w organizowaniu mas pracujących do jego realizacji. Konieczne jest zwiększenie skuteczności politycznej kontroli instancji partyjnych nad działalnością społeczno-gospodarczą i socjalną w przedsiębiorstwach, zjednoczeniach i w terenowych organach administracji. W należytych wykonywaniu tych funkcji przejawiać się będzie odpowiedzialność partii przed społeczeństwem za dalszy postęp społeczno-gospodarczy, oświatowy i kulturalny całego kraju.

Ważnym politycznym zadaniem partii jest zwiększanie poczucia odpowiedzialności administracji za całokształt realizacji zadań gospodarczych, technicznych — organizacyjnych i socjalnych. Należy umacniać jednoosobowe kierownictwo dyrektorów i kierowników gospodarczych wszystkich szczebli, przysposabiając tę kadrę do samodzielnej i operatywnej pracy w nowych warunkach.

Komitet Centralny zwraca się do podstawowych organizacji partyjnych, ich egzektyw i sekretarzy o kształtowanie niezbędnych warunków społeczno — politycznych sprzyjających aktywizacji załóg robotniczych i personelu kierowniczego.

Komitet Centralny zwraca się do wszystkich instancji partyjnych, do wszystkich członków partii, do klasy robotniczej, związków zawodowych, samorządów i organizacji społeczno-gospodarczych wsi, do stowarzyszeń techniczno-naukowych, do wszystkich ludzi pracy o aktywne uczestnictwo w realizacji zadań planu 5-letniego.

Komitet Centralny akceptuje projekt planu na lata 1971—1975 i uważa, że powinien być przez rząd przedłożony pod obrady wiosennej sesji Sejmu PRL VI kadencji.

KOMITET CENTRALNY
PZPR

Warszawa, dn. 27 marca 1972 r.

Uchwała IV Plenum KC PZPR w sprawie wyników wyborów do Sejmu

Komitet Centralny akceptuje przedstawioną przez Biuro Polityczne ocenę kampanii wyborczej oraz wyników wyborów do Sejmu PRL.

Powszechny udział społeczeństwa w wyborach i solidarne głosowanie na kandydatów FJN jednoznacznie potwierdzają ogólnonarodową aprobatę dla wytyczonego na VI Zjeździe programu dalszego socjalistycznego rozwoju Polski, stanowią dowód zaufania wyborców do partii, stronnictw i organizacji skupionych we Frontie Jedności Narodu.

Wyniki wyborów są wyrazem rosnącej ideowo-politycznej jednności narodu, w sprawach dla teraźniejszości i przyszłości Polski najważniejszych, w sprawach dalszego rozwoju budownictwa socjalistycznego, pogłębiania przyjaźni i sojuszu ze Związkiem Radzieckim, umacniania socjalistycznej wspólnoty.

Wyniki wyborów są wyrazem ogólnonarodowego poparcia i zaufania, jak również

przyjęcia przez społeczeństwo współodpowiedzialności za realizację programu, dalszego socjalistycznego rozwoju Polski i zobowiązania czynnego w niej uczestnictwa.

Za to poparcie i zaufanie Komitet Centralny składa podziękowanie obywatelom Polski Ludowej, robotnikom, rolnikom, inteligencji, wszystkim partynym i bezpartynym.

Komitet Centralny wysoko ocenia przebieg kampanii wyborczej, rzetelność i zaangażowanie w dyskusji, konkretyzację lokalnych, zakładowych i środowiskowych programów wykonania uchwały VI Zjazdu, realizację zadań, wynikających z niej na rok bieżący.

Szczególnie cenne były podejmowane w czasie trwania kampanii wyborczej zobowiązania załóg robotniczych i rolników na rzecz produkcji ponadplanowej, a także szeroki front prac społecznych podjętych przez młodzież.

Komitet Centralny wyraża uznanie tysiącom aktywistów

społecznych, których praca przyczyniła się do sprawnego przebiegu kampanii wyborczej. Komitet Centralny zobowiązuje członków PZPR — posłów do Sejmu VI kadencji, by w oparciu o zdecydowaną wolę całego społeczeństwa wyrażoną w wyborach skutecznie i aktywnie działali na rzecz pełnego wykonania programu dalszego dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju jako podstawy systematycznej poprawy warunków materialnego i kulturalnego życia ludzi pracy.

KOMITET CENTRALNY PZPR

W Jugosławii i Syrii

Akcja przeciwko ospie

W różnych regionach Jugosławii kontynuowana jest energiczna akcja w celu zapobieżenia szerzeniu się ospy. W niektórych częściach kraju wydano zarządzenie o obowiązkowym szczepieniu ludności. W Belgradzie, liczącym około 1,2 mln ludności, do poniedziałku zaszczepiono ponad 900 tys. osób. Poza zagrożonymi regionami opszin Prizren, Orachovac, Dzakowica na pozostałym obszarze okręgu autonomicznego Kosowo — gdzie wykryto pierwsze wypadki ospy — nie stwierdzono, jak dotąd choroby. W poniedziałek jako zagrożone ogłoszono trzy opsziny Macedonii — Skopje, Tetovo i Gostivar. W poniedziałek rozpoczęło tam szczepienie ludności.

W związku z wypadkami zachorowań na ospę w Jugosławii w poniedziałek zakomunikowano w Belgradzie, o odwołaniu wspólnego posiedzenia Prezydium Związku Komunistów Jugosławii i Prezydium SFRJ, które planowane było na 28 marca.

Także Syria zakomunikowała Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) o rozpoznaniu 16 przypadków ospy w rejonie Majadin w prowincji Deir el-Zor w pobliżu granicy syryjsko-irackiej. Władze syryjskie wystąpiły do zagrożonego rejonu ekipy sanitarne w celu przeprowadzenia masowych szczepień. (PAP)

Wyłoniono ekipę na konkurs im. H. Wieniawskiego

Spośród 32 kandydatów występujących w drugim etapie konkursu wyłoniono ekipę na konkurs im. H. Wieniawskiego. W czasie swojej wieloletniej kariery pedagogicznej, twierdziłam zawsze, że koncert jest najlepszą lekcją, sprzyja poznaniu z publicznością, obyciu z estradą publicznego ograniętu utworów, a tego nam stanowczo brakuje w sensie możliwości wystąpienia. Na przykład w Związku Radzieckim, kandydat zgłaszający się do konkursu, musi posiadać repertuar dwadzieścia, a nawet więcej razy ograny publicznie. U nas możliwości takie są skąpe, dlatego zarówno pedagogów jak i młodzież, cieszy możliwość wystąpienia na estradzie. Jeżeli chodzi o poziom to uważamy go za bardzo wysoki, a co ważniejsze wyrównany, dlatego jako komisja konstatujemy, że listopadowe konfrontacje z ekipami zagranicznymi nie powinny nam przynieść wstydu.

Stefan Czermak — Wrocław. Tadeusz Gadziński — Warszawa. Fódz, Julia Jakimowicz — Warszawa. Jacek Klimkiewicz — Warszawa. Zofia Kubińska — Łódź. Maria Kubińska — Poznań. Waldemar Kurkowiak — Poznań. Wiesław Kwaśny — Kraków. Stefan Stalanowski — Kraków. Weronika Szraiber — Warszawa. Zbigniew Zienkowski — Gdańsk.

Najmłodszy uczestnik eliminacji Tomasz Gil z Bielska-Piasek otrzymał stypendium Towarzystwa im. H. Wieniawskiego. (ask)

woców wykonano tylko w 66,9 proc., a warty w 107,3 proc. Plan kontraktacji na rok bieżący został wykonany pomyślnie — 100 procent przewidzianego arealu i tonażu.

Tych szczegółów dowiedzieliśmy się ze sprawozdania Zarządu WSO, które omówił w swym wystąpieniu wprowadzającym do dyskusji prezes spółdzielni — Edward Dębowski. Pierwszoplanowym zadaniem spółdzielni na najbliższe lata jest dalszy, intensywny rozwój produkcji owocowo-warzywniczej, przede wszystkim zaś w zakresie podniesienia wydajności z jednostki plantacji, do czego może się przyczynić m.in. podniesienie wiedzy fachowej wśród producentów. W tym celu projektuje się wybudowanie w okolicy Poznania kosztowności 12 mln zł. Domu Kultury Ogrodnika który będzie ośrodkiem szkoleniowym, a także rekreacyjnym. (kj)

Sport-sport-sport

Obiecujący początek

A więc początek rundy wiosennej, rozgrywek mistrzowskich piłki nożnej sezonu 1971/72, mamy już za sobą. Dziesiątki tysięcy kibiców wypełniło widowiska stadionów i boisk, z zainteresowaniem obserwując pierwsze „galopie” piłkarzy, po kilkumiesięcznej przerwie. Niestety, nie wszędzie można było oglądać grę na wysokim poziomie. Drużyny na ogół reprezentowały niezłe przygotowanie kondycyjne, jednak z szybkością i techniką było już gorzej. Tak było we wszystkich klasach rozgrywek, ale — jak można się zorientować z doniesień agencyjnych — były i takie zespoły, po których było żal, że solidnie przeprowadziły pierwszą rundę.

Z zadowoleniem można przyjąć fakt, dobrej gry drużyn mających w swoich szeregach kandydatów do reprezentacji Polski, która już za kilkanaście dni stoczy w Bułgarii pojedynek z jedenastką tego kraju o prawo gry w finale olimpijskim. Wysokie zwycięstwa Górnika Zabrze i Legii Warszawa, skąd wywodzi się większość kadrowiczów, mogą napawać optymizmem.

Dobre wieści nadeszły również z Gdyni, gdzie poznański Lech wziął pierwszą, trudną przeszkodę na drodze do ekstraklasy, wygrywając 2:0 z miejscowym MZKS-em. Poznaniacy w tym meczu przeżyli ciężkie chwile, ale tylko w pierwszych minutach. Potem, gdy Fischer obronił rzut karny, lechici całkowicie przejęli inicjatywę w swoje ręce i zdobyli dwie bramki, sami nie tracąc ani jednej. W trakcie meczu kontuzji uległ obrońca rzutu karnego — Fischer, ale — jak poinformowano nas w sekretariacie KKS Lech — kontuzja nie okazała się groźna i zawodnik jest zdolny do gry.

Zwycięstwo Lecha w Gdyni z groźnym przeciwnikiem MZKS-u ma ogromne znaczenie dla dalszych losów tej drużyny. Poznaniacy wystartowali bardzo obiecująco, pokazali grę na niezłym poziomie. Wszystko wskazuje na to, że stać ich na półfinale „za uderzeniem” i zdobycie kolejnych punktów w meczach z Uranią w Poznaniu i Hutnikiem w Nowej Hucie. Co będzie dalej — zobaczymy, ale wydaje się, że kibice Lecha mają prawo być optymistami.

Gorzej nieco wygląda sprawa w lidze międzywojewódzkiej. Remisy w Poznaniu Warty i Olimpii nie poprawiły pozycji tych zespołów w tabeli. Najbardziej niepokoi nas sytuacja w drużynie Olimpii, która w spotkaniu towarzyskim z Lechem potrafiła zademonstrować dobrą formę a kilka dni później w meczu mistrzowskim, grała znacznie poniżej swoich możliwości.

Na koniec sprawa awantur podczas i po zakończeniu meczu MZKS — Lech. Szowinistycznie nastawieni kibice MZKS-u, niezadowoleni z wyniku, urządzili prawdziwy pogrom stojących na parkingu autobusów i samochodów osobowych z poznańską rejestracją. Na trybunach dochodziło do częstych starć i tylko dzięki interwencji porządkowych i MO nie doszło — jak pisał PAP — do ogólnej biatyki. Taka atmosfera jest godna surowego potępienia i mamy nadzieję, że PZPN wyciągnie właściwe wnioski wobec MZKS-u, którego działacze nie potrafili zabezpieczyć właściwego porządku. Wypadki w Gdyni są ponadto ostrzeżeniem dla innych klubów, które nie tylko muszą myśleć o zabezpieczeniu wejść i plotów, ale również o porządku na samych trybunach. Nie chcemy mieć takich sytuacji na naszych stadionach. (s)

II LIGA		
MZKS — Lech	0:2	
Hutnik — Garbarnia	0:0	
GKS Katowice — Motor	2:0	
Piast — Start	1:0	
ROW — Star	1:0	
Slask — AKS Niwka	3:0	
Urania — Włókniarz	2:0	
Zawisza — Górnik Wałb.	2:2	

TABELA		
1. ROW	16	22 20-11
2. Górnik	16	22 18-9
3. Lech	16	21 15-4
4. Urania	16	18 18-10
5. Slask	16	18 16-8
6. MZKS	16	17 18-14
7. GKS Kat.	16	17 14-12
8. Star	16	16 21-21
9. Piast	16	16 18-22
10. Motor	15	15 10-15
11. Start	16	14 18-21
12. Zawisza	16	14 12-17
13. Hutnik	16	13 13-16
14. Garbarnia	16	12 8-14
15. Włókniarz	16	12 12-23
16. AKS Niwka	16	9 6-20

I LIGA		
Legia — Stal Rzeszów	3:0	
Stal Międzyb. — Szombierki	1:0	
Pogoń — Odra	2:0	
Polonia — Górnik	0:4	
Ruch — Zagłębie Sosn.	1:0	
Wisła — ŁKS	1:1	
Zagłębie Wałb. — Gwardia	0:0	

LIGA MIĘDZYWOJEWÓDZKA GRUPA IV		
Warta — Arkonia	1:1	
Kujawiak — Gryf	2:1	
Baltów — Zagłębie	2:1	
Polonia — Wisła	0:0	
Zastal — Czarni	3:0	
Stocznowiec — Elana	2:1	
Olimpia Elb. — Gwardia	1:1	
Olimpia P-ń — Lechia	0:0	

GRUPA I		
Lotnik Wr. — Calisia	9:1	

Na Stadionie im. 22 Lipca

Warta — Odra Opołe Lech — Urania

Już dzisiaj na Stadionie im. 22 Lipca dojdzie do ciekawego meczu piłkarskiego Warta — Odra Opołe. To towarzyskie spotkanie rozpocznie się o godz. 16, zaś obie drużyny wystąpią w najsilniejszych składach.

Również na Stadionie im. 22 Lipca odbędzie się kolejne spotkanie o mistrzostwo II ligi, pomiędzy Lechem a Uranią Ruda Śląska. Na mecz ten, który odbędzie się w niedzielę 2 kwietnia o godz. 11, można już nabywać bilety w sekretariacie Lecha przy ul. Marchlewskiej. (s)

Sukcesy poznaniaków ...we Wrocławiu

Piłkarze ręczni poznańskich Grunwaldu zdobyli Puchar Polski, wygrywając turniej finałowy, który odbył się we Wrocławiu. Grunwald wyprzedził Śląsk Wrocław, Stal Mielec i Pogoń Zabrze. W trakcie turnieju poznaniacy wygrali ze Śląskiem 22:19 i Stalą 21:11, zaś przegrali z Pogonią 19:23.

...w Warszawie

W zakończonych w niedzielę trzy nastych mistrzostwach Polski w gimnastyce artystycznej, w klasie mistrzowskiej, generalny sukces odniosły reprezentantki poznańskiego Energetyka, zarówno w konkurencji indywidualnej jak i zespołowej. Tytuł mistrza Polski zdobyła Jadwiga Hemmerling (Energetyk), wyprzedzając swoją koleżankę klubową Dorotę Trafankowską.

...w Nowej Hucie

XIV mistrzostwa Polski w biegach przełajowych odbyły się w Nowej Hucie. Z reprezentantów Poznania najlepiej wypadli: Koczka (Energetyk), która zdobyła tytuł mistrzyni Polski w biegu młodzieżowych juniorek na 2000 m oraz Cepel (Malta) — wicemistrz Polski w biegu juniorów młodszych na 4000 m.

Polscy hokeiści rozgromili Japonię

Wczoraj, w czwartym dniu hokejowych mistrzostw świata grupy „B” w Bukareszcie, Polska rozegrała swój drugi mecz, w którym rozgromiła Japonię 11:1 (3:1, 5:0, 3:0).

Również w poniedziałek hokeiści NRD pokonali Jugosławię 4:3 (0:3, 2:0, 2:0).

Hokeiści Rumunii pokonali Norwegów 7:2 (2:0, 4:0, 1:2).

W Szwecji rozpoczęły się hokejowe mistrzostwa Europy juniorów grupy „A”. W pierwszych spotkaniach drużyna radziecka pokonała Finlandię 8:2 (2:1, 4:0, 2:1) Czechosłowacja zwyciężyła NRF 17:2 a Szwecja wygrała z Norwegią 11:2.

W szwajcarskiej miejscowości Lyss rozpoczęły się hokejowe mistrzostwa Europy juniorów. Walczą tam — w dwóch podgrupach — juniorzy zaliczeni do grupy „B”. W pierwszym meczu podgrupy I Węgry pokonały Francję 4:1, a w meczu podgrupy II Jugosławia wygrała z Austrią 6:1.

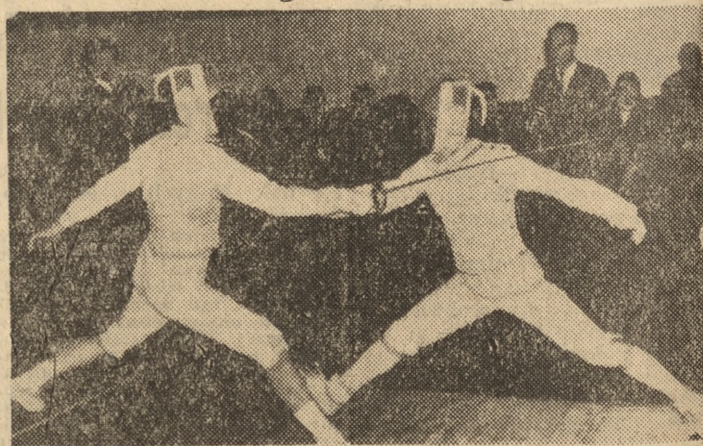
Boks

Mistrzowie okręgu

Tegoroczne bokserskie mistrzostwa seniorów okręgu poznańskiego, zgromadziły w Kaliszu 68 bokserów.

Oto zdobywczy pierwszych miejsc, którzy zyskali prawo startu w centralnych mistrzostwach w Krakowie — w wagiach od papierowej do ciężkiej: Górny (Ol.), Aleksandrak (Prona), Machlański (Prona), Zbyszewski (Zagłębie), Goliński (Ol.), Felkel (Ol.), Jakubowski (Ol.), Filipiak (Zagł.). Jedrzejewski (Prona), Wajgelt (Sokół Pila), Mazur (Ol.). (p)

W naszym obiektywie

Podczas międzynarodowego turnieju szermierczego, jaki zakończył się w niedzielę w Poznaniu, odbyły się ciekawe walki w szabli. Na zdjęciu: zwycięzca turnieju indywidualnego w szabli Pigui z Zagłębia Konin (na prawo), walczy z Rumunem Rahoni.

Fot. (2) — K. Przychodzki

Walne zgromadzenie WSO

Poznań czeka na większe dostawy warzyw i owoców

Wielkopolska Spółdzielnia Ogrodnicza, główny zapotrzeniowiec Poznania w warzywa i owoce odbyła wczoraj w sali Izby Rzemieślniczej w Poznaniu swoje doroczne walne zgromadzenie sprawozdawcze WSO zrzesza aktualnie 4498 członków w sześciu północnych powiatach Wielkopolski i zatrudnia ogółem 490 pracowników. Spółdzielnia przeżyła w ub. roku samodzielną przedm. Ogólniejszy Zakład Handlowy dzięki

czemu będzie mogła śmiało planować rozwój produkcji warzyw i owoców wokół miasta Poznania — czyli bliżej po tencjalnych konsumentów.

Odpowiadając na apel Edwarda Gierka, w czynie „Pomożemy”, kierownictwo i pracownicy WSO dostarczyli w ub. roku na rynek dodatkową produkcję przetworów owocowo-warzywnych wartości 3 900 000 zł. a w tym roku w ramach akcji „Szukamy 20 miliardów” — wartości 2 mln zł.

Ogólny obrót spółdzielni przekroczył w ub. roku sumę 276 mln zł, z tym jednakże, iż plan skupu o-

